

Democrație agresivă?

Așa cum evoluează în prezent viața politică a țării, nu știm cât timp ne va trebui să ajungem la acea democrație reală, mult visată. Pentru că, de la democrația declarativă, enunțativă, la cea practică, aplicativă, distanța este foarte mare. Conform unei definiții la îndemână oricui, democrația este o formă de organizare politică a societății, care proclamă principiul că puterea aparține poporului. Dar acest principiu era proclamat — cu surle și trîmbițe, cu „inscenări” grandioase, cu organe și organisme „specializate” — și de fosta dictatură. Lozinca „democrației muncitorești, revoluționare” o găseam pe toate gardurile și chiar pe zidurile pușcăriilor.

Ei bine, n-ajunge să schimbi terminologia, să schimbi lozincile, să schimbi cițiva dintre guralivii fostului regim pentru a ajunge la un nou sistem politic, în esență democratic. Și-atunci?

EDITORIALUL ZILEI

Atunci ne zbatem ca peștele pe uscat, ne organizăm în tot soiul de fronturi și partide, ne plătim polițe mai mult ori mai puțin personale și... amenințăm: „Dacă nu se face cum vrem noi, declarăm grevă, sau facem o demonstrație de protest, sau luăm cu asalt o instituție”.

Or, democrația nu este — nu poate fi — un ciomag pe care îl porți permanent la tine și pe care îl rotești amenințător deasupra capului în momentul cînd crezi tu de cuviință. Ce s-ar întâmpla cu țara noastră dacă fiecare, revendicînd ceva (oare există un om pe pămînt care să nu revendice ceva?) și neprimind, pe loc, satisfacție, ar declara grevă (a foamei sau nu)? Față de cine și față de ce, n-are importanță. Un întreg popor sfînd cu minile încrucișate la piept.

Dacă împotriva tiraniei armele erau și sînt cunoscute, pentru a combate democrația agresivă trebuie să mai învățăm.

TRIBUNA

Cartea de artă

Editura Arhiepiscopiei Sibiului și Mitropoliei Ardealului a editat, recent, o lucrare unicat în plastica noastră iconografică „Maica Domnului în 40 de ipostaze” realizate de pictorul Gheorghe Răducanu. „Lucrarea este un imn sacru închinat „Celei pline de har” pe care pietatea creștină o precinsteste într-o suită de reprezentări hieratice. Este o mare bogăție de numiri și invocări, expresii spontane, sub razele iubirii Precuratei, relevînd slujirea ei pro-niatoare și căreia pictorul Gheorghe Răducanu îi închină darul său fecund și nobil fructificat” (pr. prof. Constantin Galeriu). În unul din numerele viitoare ale ziarului nostru vom prezenta acest album.

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVL,
nr. 63
Vineri,
9 martie
1990
4 pagini,
50 bani

Din partea Consiliului Provizoriu de Uniune Națională al municipiului Sibiu

Pentru a se asigura condiții mai bune de utilizare a zilelor libere de simbăta de către salariați și familiile acestora; în scopul corelării acestei acțiuni pe toate planurile vieții economice și sociale din municipiu (întreprinderi, instituții, unități de transport în comun, de transport mărfuri, creșe, grădinițe, unități comerciale, de prestări servicii etc.), în consens cu părerile exprimate de majoritatea reprezentanților unităților economice și instituțiilor care își desfășoară activitatea în municipiul Sibiu, s-a concluzionat să se recomande ca, pînă la noi reglementări unitare pe economie, ziua liberă să se ia în a doua și a treia simbătă a lunii.

Această recomandare nu se referă la unitățile cu foc continuu și la cele cu activitate similară.

Recomandăm conducătorilor tuturor unităților să se organizeze corespunzător și să evite prin toate mijloacele pierderile de capacitate și de producție și să asigure paza corespunzătoare a bunurilor în zilele libere. În contextul arătat, în consens cu conducătorii unităților comerciale și de prestări servicii, s-a sta-

bilit ca acestea să funcționeze în zilele în care ceilalți salariați au zi liberă, după următorul program:

Întreprinderea Comercială de Stat pentru Mărfuri Alimentare:

Orele 6,00—9,00 lapte, pline
Orele 9,00—11,00 celelalte produse alimentare.

Întreprinderea Comercială de Stat pentru Mărfuri Industriale:

— Toate unitățile de mărfuri nealimentare vor avea închis în prima și a treia simbătă a lunii, cu excepția magazinelor „Dumbrava”, „Util”, „Cadouri” care vor avea închis în simbăta a doua și a patra.

— Același program îl vor avea și unitățile Cooperăției Meșteșugărești, cu excepția magazinului „Souvenir” deschis și duminică.

Întreprinderea Comercială de Stat pentru Legume și Fructe:

Toate complexele vor avea deschis prima și a treia simbătă a lunii și închis a doua și a patra simbătă a lunii.

Unitățile de Alimentație Publică:

Își vor continua programul normal.

Președinție, dr. Ioan BOGDAN

În Interiorul ziarului

Preliminarul îndelung gîndite la o revoluție spontană

Anunțați colegii noștri să coboare...!

Considerînd oportună cunoașterea adevărului, oricare ar fi el, cu atît mai mult cu cît unele bănuieli, determinate de situația confuză din zilele Revoluției, mai planează și asupra unor oameni nevinovați, fie ei chiar și foști securiști, voi încerca să redau conținutul unui recent dialog avut cu doamna Victoria Rucărean, secretară la Întreprinderea de vinificație și produse spirtoase din Sibiu.

Red. — În 22 decembrie 1989, în timpul serviciului, știu că ați primit un telefon la secretariat. Care era conținutul mesajului transmis?

— „Anunțați colegii noștri din podul muzeului și al băncii, să coboare pentru că a căzut guvernul”.

Red. — Cine făcea acest anunț?

— Locotenenta Anițoai de la securitate.

Red. — De unde știți că era de la securitate?

— Răspundea de întreprin-

derea noastră de mai mulți ani.

Red. — La ce oră a avut loc convorbirea?

— La cîteva minute după ce la televizor s-a anunțat fuga dictatorului. De altfel, faptul poate fi confirmat și de conducerea întreprinderii sau de alți angajați care urmăreau împreună, aici la sediu, transmisia de la televizor.

Red. — Ați transmis cuiva acest mesaj?

— Da, Am sunat la muzeu imediat, făcîndu-le cunoscut anunțul telefonic.

Red. — Știi cumva de unde a sunat locotenenta Anițoai?

— Da, chiar am întrebato. Mi-a răspuns că de acasă.

★
Convinsi fiind că semnalul ziarului nostru va fi recepționat de către Comisia de anchetă din municipiul Sibiu, vom reveni, stimați cititori, la momentul oportun, cu rezultatul investigațiilor acestuia.

Nicolae IVAN

INFORMATII

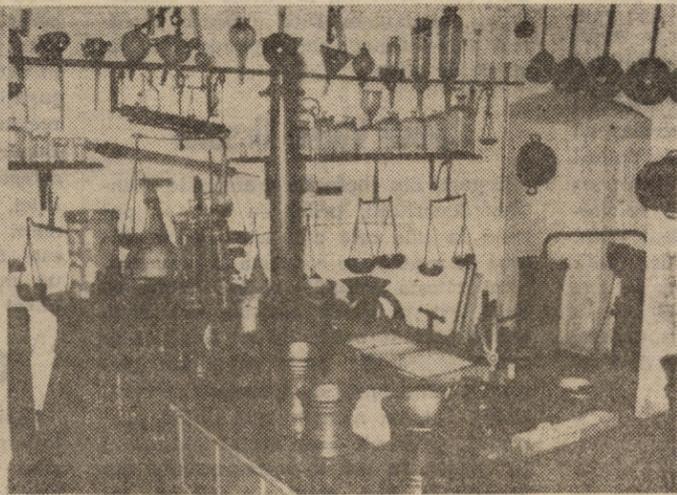
FESTIVITATE DE HIROTONIE. Simbătă, 10 martie, ora 18, va avea loc în Catedrala mitropolitană din Sibiu, ceremonia chemării la treapta arhieriei a P. Cuv. Arhimandrit Serafim Joantă Dumini-că, 11 martie, ora 9, în aceeași Catedrală va avea loc festivitatea hirotoniei sale întru arhierie și instalarea ca episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, cu titlul de Făgărășanul.

ADUNARE FESTIVĂ. Simbătă, 10 martie a.c., la ora 17, Uniunea Democratică Maghiară și Uniunea Tinerilor Democrați Maghiari invită membrii filialelor din Sibiu la o adunare festivă, cu care ocazie se inaugurează noul sediu din Sibiu al celor două organizații: str. G-ral Magheru nr. 1-3.

SPECTACOL DE cîntece și dansuri populare. Simbătă, 10 martie a.c., în sala Thalia a Casei de Cultură a Municipiului din Sibiu, Ansamblul artistic „Rapsodia munților” din Orlat va susține un spectacol de cîntece și dansuri populare. Același spectacol va fi prezentat la ora 19 și la Casa de Cultură a Sindicatelor Libere din Cisnădie.

TURISM-DRUMETII. Clubul de turism montan „Amicii Munților” din Sibiu organizează pentru acest sfîrșit de săptămînă excursii pe următoarele trasee: ● 10-11 martie — Sibiel — Fintinele. Plecarea la ora 15,50 cu trenul personal. Întîlnirea în Gara mare, la ora 15,35. Organizator Peter Kmenn; 11 martie — Sibiel (Zid). Plecarea la ora 7,40 cu trenul personal. Întîlnirea în Gara mare, la ora 7,15. Organizator Anna Bruckner.

BULETIN. La redacție — camera 4 — se află un buletin de identitate și o legitimație de serviciu pe numele Müller Ewald din Sibiu, str. Văii, nr. 5. Poate are nevoie de ele!

ISTORIA FARMACIEI. Expoziția de istorie a farmaciei — inaugurată în anul 1972 — se află în Piața Mică (6 Martie) din Sibiu, în clădirea în care a funcționat una din cele mai vechi farmacii din județul nostru (în jurul anului 1600 și numită „La ursul negru”). Expoziția este organizată pe fondul unei farmacii clasice, cuprinzînd o oficină, un laborator, un sector cu materiale homeopatice și de documentare. De 18 ani aici își desfășoară activitatea supraveghetora Ana Gorun (în imaginea din stînga). Anual, miî de sibieni, dar și turiști străini, străbat încăperile acestei originale și interesante expoziții.

Foto: Fred NUSS

1984 — Ce n-a
prevăzut Orwell

Preliminarii îndelung

O scurtă istorie a rezistenței antitotalitare

În toamna anului 1984, postul de radio „Europa liberă” făcea publică știrea despre o anume conspirație a unui grup de generali împotriva dictatorului. Poate că cititorii își mai amintesc de acest lucru și vor fi continuați să se întrebe dacă a avut loc, cu adevărat, acea mișcare și dacă, într-adevăr, ar fi fost posibilă în condițiile în care aparatul de represie devenise tot mai organizat și mai fidel clanului. Zvonurile au continuat să se perpetueze și, în grupuri restrinse, tot mai mulți oameni comentau acest eveniment, așteptând, cu o speranță înfrigurată, eliberarea de teroare și salvarea țării de la dezastul economic și politic care se amplifică de la o zi la alta. Starea de tensiune ajunsese la paroxism. Întreaga țară aștepta un gest salvator, însă frica devenise atât de terorizantă, încât orice inițiativă ar fi putut atrage cele mai radicale măsuri, din care nu era exclusă pedeapsa cu moartea, menținută, după cum se știe, în legislația țării. Un simplu zvon, o banală discuție particulară și chiar o întâmplare întâmplătoare pe stradă între două persoane aflate în atenția securității puteau deveni lesne obiect al arestării sub diferite pretexte. Erau la modă acuzele de speculă, deținere de valută, încălcări ale regulilor de circulație, furt de energie electrică și încă altele, pe cât de stupide pe atât de eficiente pentru organele de anchetă.

Mișcarea generalilor, despre care s-a vorbit în diverse cercuri, n-a fost totuși un simplu zvon. Protagonistii ei au avut o biografie nu tocmai liniștită, iar strategiile acestei conspirații, căci a fost o conspirație, coboară cu câțiva ani înainte de revoluția din decembrie. Planul inițial, așadar, nu s-a pierdut în aburii istoriei. El a renăscut, aproape miraculos, în decembrie 1989, când răsturnarea dictaturii devenise o realitate.

Miliția împotriva securității

Prin anul 1976, un tânăr ofițer de miliție, pe atunci locțiitor al șefului miliției județene Argeș, a avut îndrăzneala să se adreseze fostei conduceri a Ministerului de Interne pentru a demasca abuzurile săvârșite de conducerea inspectoratului, de cea a securității precum și de către unii dintre ofițerii ei. Pe atunci funcția de prim secretar al județului o deținea Ion Dincă, cel care, de la început, s-a declarat necondiționat alături de securitate și vehement împotriva celui care și-a permis să se amestece în treburile acesteia. Povestea nu s-a sfârșit aici. Tânărul ofițer a fost supus la toate metodele posibile folosite de securitate (filaj, tehnică operativă, intimidări etc.) și, în final, desțituit din funcție și mutat disciplinar.

Bineînțeles că l-au fost aduse și alte învinuiri și chiar i s-a recomandat c-ar fi mai bine „să se claseze” pe caz de boală (la vârsta de 37 ani!), indicându-i-se și diagnosticul, care nu putea fi altul decât o afecțiune psihică. Ofițerul n-a acceptat însă și a fost nevoit să plece acolo unde i s-a stabilit domiciliul forțat.

Filiera parvenirii

La vremea aceea, în județul Argeș în funcția de șef al Inspectoratului (deci și al miliției și al securității) se afla colonelul Gheorghe Mincu care, anterior, fusese doar șef al securității. (Acesta se remarcă în reprimarea revoltelor țărănești din fostul raion Drăgănești Olt). Ca ajutor de nădejde, el avea în funcția de șef al securității pe col. Gheorghe Diță care, la rîndu-i, avea merite incontestabile în coordonarea anchetelor securității, în schinguirea și trimiterea în fața plutonului de execuție a grupului de patrioți Arnăuțoiu din comuna Nucșoara. Pentru meritele „deosebite” în această activitate, a fost promovat locțiitor șef de regiune la Argeș iar, o dată cu înființarea județelor, a ajuns șef al securității la Olt. Aici a făcut cunoștință cu Tudor Postelnicu care îndeplinea funcția de secretar cu organizatoric pe județ, sprijinindu-l activ în lupta pentru postul de prim secretar pe care acesta o ducea la vremea respectivă, cu Sandu Constantin. În îndeplinirea acțiunilor sale, Diță avea un locțiitor de încredere, pe Ilie Pescaru căruia, în decursul anilor, i s-au încredințat funcții de mare răspundere, ajungând membru al Consiliului de Conducere al Securității statului.

Oamenii de casă

Aceștia au ajuns printre cei mai de încredere oameni ai lui Postelnicu, motiv pentru care col. Diță a și fost menținut în aparat până la vârsta de 65 de ani ca șef al Securității județului Argeș, iar Pescaru a fost avansat, pe rînd, ca locțiitor șef al Securității din jude-

țul Prahova, apoi șef al securității ca, în cele din urmă, să ajungă inspector șef. Fiind cotelat drept un „mare specialist”, a ajuns în corpul de sfinți ai lui Postelnicu și adus în Consiliul de Conducere al Departamentului Securității Statului. Cît de curat era acest consiliu, apare limpede din manevrele lui Diță și Pescaru, pe care ofițerul de miliție le dezvăluise pe larg, cu date concrete (imoralitate, corupție, goană după căpătuială, afaceri cu pașapoarte). O parte însemnată din această pradă lua drumul către casa lui Postelnicu sub forma unor mici atenții prilejuite de diferite ocazii.

Slujitorii lui Budha

Acuzațiile aduse de tânărul ofițer de miliție ar fi impus ca ambii securiști să fie scoși din aparatul Ministerului de Interne. Acest lucru nu s-a întimplat totuși, deoarece garanțiile pe care aceștia le reprezentau pentru organul Securității erau foarte mari. La vremea respectivă, apare în prim plan un alt personaj, lacheul lui Pescaru, un anume Măceșanu, pe atunci locotenent major. Lucrurile mergeau în scară. Trepădușul mai mic făcea tot ce putea pentru stăpîn, și, în final, toți slujeau pe Budha, cum i se mai spunea lui Postelnicu.

Măceșanu era profilat pe bișniță cu autoturisme. Tot astfel a urcat treaptă cu treaptă pînă cînd a ajuns șef al Securității la Sibiu, unde a primit sarcina de a păzi strășnic chefurile și escapadele prințisorului. S-a întimplat însă ca, într-una din zile, prințisorul să se supere pe el și a trebuit să fie schimbat. Dar, cum prietenul la nevoie se cunoaște, cu sprijinul lui Diță ajunge la București într-o funcție de răspundere în serviciul de „filaj”.

Cuibul Valea Ursului

O parte din chefurile și afacerile clienților Securității, prilej cu care se puneau la cale cele mai năstrușnice planuri de acțiune, se consuma la renumitul local (citește „cuibul”) Valea Ursului de lângă Pitești. Șeful acestuia era Nelu Udrea care se ocupa de tot felul de afaceri (adică deținea o parte din „acțiuni”), fiind omul de încredere al securității. Într-un moment mai dificil pentru el, prietenii l-au ajutat plasîndu-l cu „grijă” ca șef al restaurantului din Scornicești. Aici, omul s-a pus pe „în-vățătură” și a absolvit Academia „Stefan Gheorghiu” intrînd astfel în „viața politică” și ajungînd în cele din urmă președintele cooperatiei. Prin ce s-a remarcat? A devenit omul de casă a lui Conu Lică, al fratelui său (care patrona

mișcarea sportivă din Scornicești) și al renumitei surori a „tovarășului” care conducea, de fapt, județul. Dar, școala-școală și meseria-i meserie! A furat ca-n codru, a cărat și la stăpîn, nu-i uita din cînd în cînd nici pe Diță, nici pe Pescaru, deoarece prin ei avea „coridor” la Postelnicu. În prezent este cercetat de Poliția județului Olt pentru tot ce a făcut (unele abateri par de-a dreptul incredibile). Poate că organele de anchetă îi vor pune întrebări și în legătură cu modul în care ajungea în băncile străine valuta pe numele dictatorilor.

Prin Lică la Bobu

Este interesant de știut modul în care conducerea Ministerului de Interne a reacționat la acest act de curaj al ofițerului de miliție, maiorul Ion Suceavă, căci despre el este vorba. În primul rînd, a fost pus în gardă colonelul Mincu (inspectorul șef al județului) care, împreună cu Diță și Pescaru, au început o campanie furibundă împotriva zecilor de martori ai tînărului ofițer obligîndu-i în acest fel să nu recunoască faptele prezentate conducerii ministerului. Pe de altă parte, s-a declanșat o acțiune, foarte bine pusă la punct, de compromitere a maiorului Suceavă. Văzînd că lucrurile, în loc să se liniștească, se amplifică, a fost trimis de la București omul care trebuia să facă dreptate, fostul general maior Geanu Bucureșcu, pe atunci locțiitor al Șefului Direcției de cadre din M.I. Folosind toate metodele pentru a mușamaliza situația, nici Bucureșcu n-a reușit să facă mare lucru. Probele erau greu de ignorat. În final, Mincu, Diță și Pescaru au ajuns la Lică Bărbulescu și, prin el, la Emil Bobu. În toate acestea, conducerea ministerului s-a văzut nevoită să ia unele măsuri „foarte severe”: adică să le dea câte o „muștrare” lui Mincu și lui Diță, urmînd ca Pescaru să fie retrogradat pentru o foarte scurtă perioadă de timp, pentru ca apoi, neputîndu-se renunța la valoarea sa deosebită, să-i fie încredințată o funcție de mare răspundere în județul Prahova.

Scopul scuză mijloacele

În febrilitatea lor de a găsi ceva contra „reclamagiului”, renumiții „detectivi” ai lui Mincu au aflat că maiorul Suceavă reparase o mașină la un anume Nicolae Drăghici. Acesta a fost ridicat, torturat în arestul Securității de un alt călău al lui Mincu, pe nume Micutelu, pînă cînd a rămas fără dinți. Încercau prin aceasta să-i smulgă o declarație prin care maiorul Suceavă să mărturisească că nu plătitese reparația mașinii. Nereușind să obțină acest lucru, pentru a justifica totuși arestarea lui Nicolae Drăghici, i-au inscenat acestuia un proces cum că ar fi furat un acumulator, în urma căruia a fost condamnat la 6 luni închisoare.

Panica era mare și la județ, și la minister. Nu se mai întimplase în istoria Securității ca un om din miliție să se răzvrătească, practic, împotriva ei. Are loc o ședință a Biroului Executiv al M.I. în care aproape nimeni nu sesizează injustiția care s-a făcut prin faptul că cei reclamați n-au fost dați afară. De fapt, Bucureșcu a infirmat, în termeni foarte categorici, atitudinea unui cadru al miliției, care nu are dreptul să arunce cu noroi în acest organ atît de nobil care este Securitatea și care se bucură de un mare prestigiu în fața opiniei publice!

Oaia neagră a I.G.M.

Desigur, cititorii se vor întreba ce s-a întimplat cu maiorul Ion Suceavă. Refuzînd toate „indicațiile prețioase” acesta și-a luat familia și, cu firma de „oaie neagră”, a plecat în județul Dîmbovița împreună cu toate organele de contra-informații pe urmele lui și cu toate suspiciunile pe care toți le aveau în legătură cu el. În acele zile, în întreaga țară, în toate unitățile M.I. (în baza unui

ordin al ministrului) „cazul Suceavă” fost dezbătut și condamnat cu vehemență. De cîte ori avea loc o vizită a „tovarășului” în județ, era ținut izolat bine păzit, ca nu cumva să-i dea vreun scrisoare în care să arate că umblă „în cuibul dulce” al securiștilor. De fășurîndu-și activitatea în orașul Găești s-a întîlnit tot cu același gen de indivizi de care se despărțise la Pitești. Aici în funcția de șef al Depozitului PECC se afla un fost ofițer de securitate, pe nume Petcu (lt. col. în rezervă), care era în foarte bune relații cu col. Nicolae Pană, care deținea funcția de șef al Miliției județene. Sesizînd iuțe matrapazlicurile cu sprijinul unor ofițeri de specialitate din I.G.M., Ion Suceavă a demascat afacerile lui Petcu și alor săi (afaceri care depășeau sute de mii de lei), fapt care l-a afectat grav și pe colonelul Nicolae Pană care a fost nevoit să se „penseze”. Dar, pînă în balanță meritele sale „deosebite”, organul de partid de atunci, l-a angajat ca director al Administrației de Stat de la Consiliul Popular județean. În acest mod, Nicolae Pană ridica aproape 9000 lei pe lună (persoană și salariu) în afară de ce mai obținea din intervențiile pe care le făcea în folosul diferitelor persoane. Deținem în formații că și în prezent acesta lucrează în același sediu, dar că o dată cu revoluția a devenit foarte progresist.

Vînătoarea de vrăjitoare

În urmă cu cîteva zile, într-un ziar cunoscut intitulat „Zig-zag magazin” (an nr. 1, febr. 1990), am dat peste o înșelătoare scurtă în care semnatarul se întreba dacă actualul general-maior Ion Suceavă este una și aceeași persoană cu fostul maior Suceavă, despre care deține unele date privind cariera acestuia. Intrucît o astfel de intervenție în presă nu ne putea lăsa indiferenți, am găsit de cuviință să-l căutăm chiar noi pe generalul Ion Suceavă și, fără alte menajamente, i-am solicitat lămuriri în legătură cu acuzațiile care i se aduc. Redăm mai jos mărturisirea făcută în vîstei noastre:

„Am citit și eu cele cîteva rînduri de gazeta cu pricina și am rămas stupefiat de ceea ce mi se reproșează. În altfel, aș dori să mai adaug ceva. Chiar la conducerea ministerului s-a primit o reclamație calomnioasă la adresa mea semnă cu vechii „prietenii” nu m-au cunoscut. Dacă tot m-ați întrebare, aș vrea să răspund pe rînd la toate întrebările.

În primul rînd, lucrez în poliție din 1957, iar nu din 1953, cum afirmă pseudo-gazetarul respectiv. În al doilea rînd, la postul de miliție din Nucșoara am ajuns prin anii '60, după ce patrioții au fost prinși de securitate. Prin tot ce-am făcut, și știam care era riscul, am căutat să ajut, pe cît era posibil, rudele celor arestați. Și, poate, un amănunt care n-ar fi lipsit de importanță: soția mea este chiar din acea localitate care m-am legat foarte mult. Mi s-a imputat că în anul 1987 am participat la reprimarea evenimentelor de la Brașov. Vreau să afirm cu toată tăria — și cu legii mei știu acest lucru — că n-am avut nici un fel de misiune la Brașov și nu sînt amestecat în nici o problemă de acest fel. Ce-am căutat la Sibiu — mă întrebă ziarul „Zig-zag”. Am fost trimis după revoluție pentru a restabili ordinea. Mai sînt obligat să dau un răspuns. Încă din anul 1975 sînt autorizat de serviciul de Contrainformații. Niciodată n-am fost securist. Am fost și rîmîn polițist. Pentru că din 1984 am fost cooptat de un grup de generali ca vizavi, printr-o acțiune foarte bine pusă la punct, răsturnarea regimului comunist, vă închipuiți că nu puteam să lucrez în cadrul acestui serviciu ca dac-ar fi aflat că plănuiam doborîrea dictaturii, mi-ar fi luat cu siguranță capul. Aș fi fost o perlă prețioasă pentru ei”.

Se adună apele

„Poate autorul articolului e curios să știe ce-am făcut și în timpul revoluției. De fapt am primit un telefon de la anume Nicolae Pană care m-a întrebat cum de-am avut tupeul să apar la televiziune. Vreau să le răspund tuturor

Indite la o revoluție spontană

Am curioși că în ziua de 21 decembrie 1989 m-am întâlnit în oraș cu „legătura” a generalului Ștefan Koștyal, care m-a vădit să fac tot ce este posibil pentru împiedicarea să se tragă în demonstrații. Am făcut acest lucru. În dimineața zilei de 22 decembrie, la ora 8, într-o vorbire telefonică (poate interceptată întreaga securitate), generalul Koștyal a indicat din nou să fac totul pentru miliția să treacă de partea revoluției la nevoie, chiar să iau comanda. Cu ijinul unor ofițeri cu adevărat pați din I.G.M., imediat m-am pus la poziția revoluției. Cu ajutorul lui Marian Gostin și cu asentimentul generalului Romeo Cimpeanu, am dat ordin toată țara ca miliția să nu tragă în foc. În jurul orelor 14, împreună cu generalul Cimpeanu și cu locotenent-onelul Ruși, m-am deplasat la televiziune să spunem țării că miliția a trede partea revoluției. Luaserăm toate sursele necesare în acest sens. Gîndivă că, separat de ceea ce se transmite pe linia armatei, pentru poliție era în vigoare ordinul demontului Nuță să se reziste și să nu ne predăm». În-puiți-vă ce s-ar fi putut întâmpla da-milițienii din întreaga țară (chiar în-ii fiind) ar fi tras în manifestanți. Aș-a să vă spun că în momentul în care-ului poliției de la Hunedoara, colonelul Nicolae, mi-a raportat telefonic că-ului doi teroriști de la Timișoara, Nuță Mihale, se află în Inspectoratul jude-n, i-am ordonat să-i aresteze și, tot-nci, am raportat generalului-colonel-rtopan, rugîndu-l să trimită armata-și să-i preia pe acești ticăloși. În sediul-ului M. le pregătisem o primire foarte-uoasă! Dădusem ordinul ca la apari-lor ambii să fie imediat împușcați. A păcate, primirea n-a mai avut loc, parece, elicopterul care tocmai îl adu- pe Nuță la București a suferit o cat-rofă. Asta s-a întâmplat în zona Alba-ia.

În ziua de 23 decembrie, împreună-ului Marian Gostin, și cu colegul meu Ră-escu, am apărut din nou la televizi-ue deoarece la Sibiu se trăgea încă-atorului nu era prins. În dimineața-zi-dinainte îi dădusem soției unele do-ente pe care le dețineam în fișet, parece hotărîrea de a trece de parte-oluției era de neclintit. Eram hotărît-în cazul în care revoluția eșuează,-mă sinucid.

În noaptea de 22 spre 23 decembrie,-preună cu Marian Gostin, am anchetat-mine în birou pe colonelul Moraru-ue, în paranteză fie spus, era șeful-ului, și pe ceilalți care au ars cada-vre- de la Timișoara, iar la orele 4 dimi-ța m-am deplasat la Ministerul A-ării Naționale pentru a preda dosarul-etei. Pentru mine lucrurile sînt-rite clare, însă ceea ce nu e încă lă-rit este cum un fost securist, și mă-desc la acel Nicolae Pană, își permite-um să facă pe revoluționarul, cînd-ar regimul corupt al lui Ceaușescu, e-ține la asemenea „podoabe”, l-a-ăturat practic din cadrele M.I.

Dacă e să vorbesc despre mine, tre- e să-mi fac eu însumi, la rîndul meu, rechizitoriul. Și eu am muncit mulți-în poliție și am slujit vechiul regim.-că, totuși, în conștiința mea, a mai-pit în unele momente ura față de-ireptate. Nu vreau să fac pe eroi-ului că n-am de ce, însă mă simt-igat acum să înțeleg un lucru: revo-ia trebuie să creeze un aparat de po-e cu totul și cu totul nou. Iar noi, care mai rămînem o zi, o lună, un-sau mai mulți trebuie să-i învățăm-acești tineri, care au înfăptuit în re-ate revoluția, cum să muncească, să-dăm totul și apoi, în mod corect, să-dăm la o parte, deoarece au venit-e vremuri. Eu le înțeleg”.

Particular și general

Nici noi și nici manifestanții din zilele-mergătoare revoluției nu știam că în-locul lor se afla, în punctele cele mai-rbînji ale Bucureștiului, un militar de-ieră în vîrstă, ajuns, prin cele mai-lte manevre, un simplu soldat. Era-eralul Ștefan Koștyal, „legătura” de-e amintește, la un moment dat, ge-eralul Ion Suceavă în relatarea sa. rturiile pe care revista noastră le-a-șinut nu tocmai ușor de la d-l Ște- Koștyal reprezintă, pînă în clipa de

față, una din pistele cele mai clare-ntre elucidarea rolului pe care l-a avu- de-a lungul acestor ani, ceea ce-am nu- mit „mișcarea generalilor”. Reproducem- relatarea:

„Am fost, pînă în 1970, general în ar- mată. Pînă ca Nicolae Ceaușescu să- preia puterea politică, am fost unul din- colaboratorii lui principali, ca adjunct- al acestuia la Direcția politică a arma- tei. În această postură, am intrat de- mai multe ori în conflict cu fostul dicta- tor, din pricină că i-am reproșat nu o- dată șovinismul și naționalismul pe care- le manifesta în mod violent. În acea pe- rioadă am primit ordinul de a scoate- din armată pe toți ofițerii care aparți- neau minorităților naționale. După ce- a preluat puterea, așadar, începuse să- cocheteze cu Occidentul prin mici ma- nevre antisovietice, bătînd moneda in- dependenței și a neamestecului în trebu- rile interne, care ascundea, în fapt, o- strategie de menținere a puterii. Toate- aceste manevre care vizau falsele pe- ricole ale irendentismului și intervenției- sovietice le folosea, cu o anume abili- tate, în folosul lui pentru a-și întări în- realitate poziția. Evenimentele din 1968- din Cehoslovacia l-au ajutat și mai mult, oferindu-i prilejul de a decapita arma- ta de specialiști pregătiți în U.R.S.S., în special pe aceia din unitățile de ma- rină, aviație și rachete. Trebuie să vă- spun că Ceaușescu a trăit în permanen- ță spaima reală față de pericolul sovie- tic, de care s-a simțit amenințat pînă în- ultima clipă. Acest pericol îl vedea, prin- urmare, în primul rînd în ofițerii supe- riori pregătiți la Moscova.

A început, în consecință, să mimeze- o deschidere către Occident, devenind, în- ochii naivi ai comentatorilor politici- din acea perioadă, copilul teribil al Pa- ctului de la Varșovia. Crea și întreținea- tot timpul, în armată și în rîndul popu- lației, psihoza unei iminente intervenții- sovietice, ceea ce a constituit, încetul- cu încetul, terenul favorabil pentru con- solidarea cultului personalității. Lucru- rile au devenit și mai evidente după- contactul cu China și Coreea de Nord, cînd consoarta lui a ajuns, în mod abu- ziv, să intre ea însăși în viața politică- și să dețină funcțiile pe care le știe- toată lumea. Acestui abuz i-a urmat- promovarea membrilor familiei și a- colților. De altfel, aceste lucruri sînt ar- hicunoscut.

Trădarea curioșilor

În 1970, cum ziceam, apar semnele- evidente ale unei crize de proporții în- toate sectoarele, iar cultul personalității- devenise iminent. În aceste condiții, îm- preună cu un grup restrîns de ofițeri- superiori, printre care contraamiralul- Mihai Nicolae, fost comandant al mari- nei militare, și alți demnitari din viața- civilă, am proiectat un material pentru- C.C. al P.C.R., prin care ne exprimam- dezacordul cu linia politică imprimată- de Ceaușescu. N-am reușit să obținem- toate semnăturile promise și, cum se- întâmplă de obicei în astfel de situații, am- fost trădați. Scrisoarea a fost divul- gată înainte de a fi trimisă. A urmat- ancheta. Contraamiralul Mihai Nicolae- a fost degradat și i s-a stabilit domici- liul forțat la Tîrgoviște, unde se află- și azi. Ceilalți au fost anchetați după- metodele binecunoscute. S-a constituit- o comisie de anchetă, în cadrul căreia- eu am fost exclus din partid și, contrar- oricărei legalități, am fost degradat și- mi s-a retras pensia. În realitate, eu- n-am fost exclus din partid, întrucît- eu însumi, prin dezacordul exprimat în- scrisoare, m-am pus în afara partidului, a- cărui orientare începuse să fie mono- polizată de un singur om. Am fost de- portat și trimis cu domiciliul forțat în- Curtea de Argeș. M-au urmat, evident, și- supraveghetorii de profesie din rîndu- rile securității. Acolo am devenit un- protestatar declarat, trecînd prin toate- fazele opoziției, așa încît, după două- săptămîni, am fost readus la București, anchetat, arestat și amenințat cu con- damnarea la moarte.

Bineînțeles că nu mi-am schimbat at- tudinea. Mi-era limpede că vom ajunge- la dezastru. Hotărîrea luată atunci, prin- modificarea statutului, care prevedea ca

secretarul general al partidului să nu- mai poată fi schimbat din funcție decît- de congres, m-a convins că nu mai exis- tă decît o singură soluție de îndreptare- a situației. Singura alternativă — înlă- turarea lui prin forță. În condițiile nou- create, am studiat cu atenție ce se pu- tea face, pe ce forțe ne putem bizui și- unde le găsim. Pe parcurs, ne-am for- mat un grup din fostul ministru al ar- matei, g-ral col. Ion Ioniță, Janos Fa- zekas și cu mine, care, după cum se știe, manifestau o anumită opoziție față de- Ceaușescu. Bineînțeles, urma ca fiecare- dintre noi să aibă oameni gata să ac- ționeze la momentul oportun. Între alții, am- avut și un ofițer superior de miliție, lt. col. Ion Suceavă, care avea posibili- tatea să pună la „dispoziție” depozitul de- muniție al Inspectoratului județean- Dimbovița al M.I.”.

Amendamentul civil

„În paralel cu noi, s-a constituit un alt- grup, format din Ion Iliescu, generalul- Militarul și alții. În 1984 aceste grupuri- s-au unit și au început să formuleze- obiectivele concrete ale planului de ac- țione, în două variante.

Unul din principalele noastre obiecti- ve pentru a ne asigura forța necesară- este ocuparea Ministerului Apărării Na- ționale, unde ne bazam pe unele relații, profitînd și de atmosfera ostilă a cadre- lor din armată față de Ceaușescu și de- securitate, din pricina măsurilor discrimi- natorii care, lesne, de înțeles, avan- tajau aparatul de represiune în detri- mentul armatei. Am vizat în primul rînd- acest obiectiv deoarece anticipam o- contralovitură inevitabilă din partea secu- rității. Era firesc deci să cîștigăm arma- ta de partea noastră. Întrucît acțiunea- ar fi urmat să aibă loc în absența din- țară a dictatorului, al doilea obiectiv- era ocuparea Radio-televiziunii pentru a- putea informa rapid populația, che- mînd-o în ajutor. Aveam convingerea că, în- starea de spirit în care se afla, popo- rul ne-ar fi sprijinit cu siguranță. În- fine, un al treilea obiectiv îl constituia- ocuparea aeroporturilor.

Din păcate, acest plan n-a reușit. N-a- reușit pentru că totul era axat pe o- unitate mecanizată din garnizoana Bucu- rești și pe niște subunități ale Ministe- rului Apărării Naționale, singurele for- țe instruite și capabile să facă față mă- ear pentru primele ore de rezistență, pînă s-ar fi dimirrit și s-ar fi organizat- trupele speciale de represiune. Totul- era prevăzut să se întimplă în vara a- nului 1984, cînd dictatorul urma să facă- o vizită în R.F.G. Cum totul era nepre- văzut în acțiunile dictatorului și, în- mod sigur, pe baza unor informații chiar- foarte vagi, Ceaușescu a dat ordin ca- toate aceste subunități să fie trimise la- campania agricolă și, în aceste condiții, am- fost lipsiți de trupele respective pentru a-duce la bun sfîrșit planul. Securitatea a observat mișcările noas- tre, fără să înțeleagă totuși prea multe. Mă vedea pe mine sau vedea că eu mă- întîlneam cu Ion Ioniță. În altă zi apă- rea Militarul. Altădată Militarul se înfil- nea cu Ion Iliescu. Toată această vinzo- leală le-a fost foarte suspectă, dovadă- că Ion Ioniță a fost chemat la Bobu și- i s-a interzis să se mai întîlnească cu- mine. Toți am fost puși sub urmărire. La mine acasă au venit patru așa-ziși- cititori de contor, printre care i-am re- cunoscut pe doi dintre ei. Erau cei care- mi supravegheau casa în permanen- ță. Mi s-a înscenat un furt de energie- electrică, a avut loc un proces, în urma- căruia am fost condamnat un an și ju- mătate. Totodată, mi s-a înscenat și o- deținere ilegală de valută (aveam în- casă o colecție de monede și insigne ale- băiatului meu: un șiling, câteva copeici- și o monedă franceză). În toată această- perioadă am fost anchetat și forțat să- spun că retractez reproșurile mele la- adresa regimului. După zece luni, mi se- comunică faptul că va veni Postelnicu- să stea de vorbă cu mine. Aștept cîteva- ceasuri și apare un individ care-mi spu- ne că întîlnirea nu va mai avea loc. Am- fost eliberat. În paranteză fie spus, din- 1970 încoace m-am bucurat de nenumă- rate percheziții și violări de domiciliu. Ultima areștare s-a petrecut la data de- 2 iunie 1989. Pregătisem atunci un ma- terial de 13 pagini, în vederea susținerii

„Apelului celor șase”, pe care, prin in- termediul tatălui lui Radu Filipescu, ar- fi urmat să-l dau unui ziarist din Occi- dent, care trebuia să vină în luna mai. Motivele arestării au fost stupide: m-au- acuzat, în urma unei percheziții, că fac- speculă cu produse străine. Materialul îl- aveam în casă și chiar le-am propus- securiștilor să nu-și mai bată capul, în- trucît știam exact că pentru asta au- venit. Li l-am arătat, ei mi l-au luat- și m-au întrebat ce am de gînd să fac- cu el. Le-am spus că este dreptul meu, ca- al oricărui cetățean, să trimit un ma- terial șefului statului, cu ocazia împli- nirii a 20 de ani de la măsurile luate- împotriva persoanei mele, din pricina- dezacordului exprimat de mine în legă- tură cu politica internă și externă a lui- Ceaușescu, pentru a-i pune logica în- trebare: «Cine a avut dreptate în 1970: eu- sau Ceaușescu?». Mi-au propus să- retractez afirmațiile din acest material, garantîndu-mi liniștea. Le-am răspuns- indignat: «Acum veniți cu asta, la spar- tul firgului?».

Strada, unda verde a revoluției

„Am conceput, în același timp, și o a- doua variantă de acțiune, în cazul în- care s-ar fi produs o revoltă spontană, așa- cum s-a întîmplat în decembrie. În- ambele variante însă, nu apare ca întîm- plătoare ocuparea acestor obiective, în- trucît știam că există unități speciale de- luptă bine instruite, echipate și înze- strate cu cele mai moderne mijloace. Am- prevăzut, de asemenea, anumite locuri- în care să fie izolați și supravegheați- oamenii de bază ai dictatorului (Postel- nicu, Ilie Ceaușescu, Ion Dincă, Ion Co- man, Emil Bobu ș.a.), care să nu poată- conduce rezistența. În acest plan, con- tam și pe o anumită parte a poliției. Nu- întîmplător, în ziua de 22 decembrie, apar- la televiziune, la poliție și la Mi- nisterul Apărării Naționale unii din- reprezentanții acelei gîndiri de acțiune- din 1984. Eu am mers la Ministerul A- părării Naționale, unde, cu g-ral lt. Vic- tor Stănculescu, am făcut primii pași în- vederea aplicării acestei gîndiri, sigură- că trupele speciale nu vor sta cu mi- nile în sân. În același timp, Ion Iliescu- și Nicolae Militarul vorbeau la televizi- une, după care s-au îndreptat tot către- Ministerul Apărării Naționale, pentru a- stabili primele măsuri în vederea eli- minării vidului de putere față de situa- ția în care ne găseam. Colonelul Ion- Suceavă a făcut apel prin televiziune- ca poliția să treacă de partea revoluției.

Trebuie să fie limpede pentru toată- lumea că revoluția aparține poporului și- că toate planurile noastre ar fi fost inu- tile și imposibile cîtă vreme oamenii- n-ar fi ieșit în stradă și nu și-ar fi ma- nifestat ferm opțiunea pentru răsturna- rea dictaturii. Strategia noastră însă a- avut rolul de a împiedica haosul volun- tar, de a lua măsuri rapide pentru apă- rarea și respingerea posibilităților de- contralovitură executată de securitate. Scopul acestor acțiuni era de a reduce- la minimum vidul de putere născut în- urma căderii structurilor politice. Această- revoltă populară trebuia apărată în- mod organizat, deoarece începuse re- presiunea. Aici a intervenit rațiunea ar- matei. Dacă dictatorul nu și-ar fi pier- dut capul și n-ar fi urcat în elicopter, s-ar- fi întîmplat un lucru groaznic. Exis- ta și riscul ca el să coboare în subsolul- palatului, unde dispunea de tot ce avea- nevoie pentru a conduce represiunea: muniție, alimente, mijloace de comuni- care, controlul trupelor speciale etc. Ar- fi urmat o măcel cumplit. Nu știu dacă- plecarea lui în acest fel a fost o simplă- întîmplare. Ion Iliescu și Nicolae Mili- tarul, însoțiți de alte cîteva persoane de- care eu nu aveam cunoștință, au sosit- la Ministerul Apărării împreună cu re- porterul Victor Teodorescu de la televi- ziune. Aici, Iliescu a dat primul său- interviu. Tot aici s-a stabilit pentru pri- ma oară denumirea mișcării ca Front al- Salvării Naționale. Nu știu de ce nu s-a- dat niciodată pe post acest interviu re- alizat în sediul ministerului. Totuși, es- te și va rămîne un document istoric”.

Stop la intersecție

Cît privește persoanele care i-au în- soțit, încă din primele clipe, pe Ion- Iliescu și pe Nicolae Militarul, rămîne să- aflăm unde și cum au fost ele contac- tate.

Florian DUDU

(Articol preluat din revista „Cuvîntul” nr. 5/28 februarie 1990)

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut dovadă porumb nr. 21, din 5.IV.1989, pe numele Grecu Filofteia, comuna Turnu Roșu. O declar nulă. (3589)
- Pierdut contract de închiriere pe numele Barb Viktor, Sibiu, Hipodrom I, bl. 9, ap. 34. Il declar nul. (3514)
- Pierdut contract de închiriere pe numele Kloos Horst, Sibiu, str. D. Cantemir nr. 65. Il declar nul. (3532)
- Pierdut carnet pentru asigurări sociale, nr. 4366, pe numele Hadăr Aurel, localitatea Armeni nr. 363. Il declar nul. (4021)
- Pierdut o legătură cu chei în Piața Republicii. Adresași telefon 13452, orele 8-18. Recompensă. (4000)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vind BMW 733 I, vizibil simbată, 10.03.1990, parcare Continental, între orele 10-17. (3727)
- Vind casă liberă, Sibiu, str. Democrației, nr. 37. Cumpar set segmenti reparația a II-a, pentru Lada 1500. Telefon 34785, după ora 16. (2781)
- Vind ARO 10-4 nou, Sibiu, telefon 42390, după ora 16. (3584)
- Vind aparate noi, japoneze, de electroacupunctură-masaj și tensiometru electronic. Telefon 22308, orele 10-20. (3586)
- Vind televizor color Cromatic și videorecorder, eventual și în valută, comuna Cristian, str. XIX, nr. 36. (3591)
- Vind caroserie Dacia 1300, cadă baie din fontă 1,70 m. Telefon 30180. (3508)
- Vind motocicletă M.Z. 125, radiocasetofon, stație plus boxe. Cristian, str. I - 55. (3509)
- Vind apartament 3 camere, confort sport, de comandat, etaj 2, telefon 43061, după ora 16. (3519)
- Vind casă 3 camere, bucatărie, grădină, viață de vie, Cisnădie, str. Șelimbăului, nr. 17. (5333)
- Vind Dacia 1300 din depozit, anul 1987, Sibiu, telefon 48044. (3528)
- Vind mobilă diferită. Telefon 32344. (3520)
- Vind Dacia 1100 sau piese separate (convenabil), Sibiu, str. Macaralei nr. 11, telefon 30024, orele 16-20. (3560)
- Vind Trabant 601, în stare perfectă, Telefon 33895. (3539)
- Vind convenabil: presă mecanică injectat mase plastice; bufet bucatărie; ramă sobă cu 2 plite. Str. Jiului nr. 25, telefon 72620. (3542)
- Vind casă, Sibiu, str. Lăptăriei nr. 44, telefon 11304. (3543)
- Vind Skoda S 100. Telefon 38677. (3545)
- Vind casă cu grajd, anexă și grădină în satul Topircea. Informații la Vecerdea Dumitru, strada Baltă, nr. 370, Topircea. (3546)
- Vind urgent 2 apartamente: Vasile Aaron - 3 camere (predare contract); Hipodrom - 2 camere, liber, Informații, Sibiu, str. D. Cantemir, nr. 10 (cartier Strand). (3548)
- Vind apartament 2 camere, str. Siretului, bloc 10/40. Telefon 45992, orele 16-20. (3541)
- Vind orgă Le bogan, în stare bună, Str. Lenin, nr. 5 ap. 9, Sibiu. (3551)
- Vind casă cu grădină și Dacia 1310, Cisnădie, str. Lungă 68, telefon 61712. (3562)
- Vind casă în Cisnădie, str. Lungă, nr. 66. Informații după ora 16, telefon 62345. (3563)
- Vind casă în Cisnădie, str. I Mai 13. Informații Cisnădie, str. Lungă 68, telefon 61712. (3564)
- Vind Fiat 600, magnetofon Unitra, str. Rusciorului, bl. 67, sc. D, ap. 49. (3565)
- Cumpăr apartament din plecări; vind Dacia din depozit ridicare imediată, casete video Philips, casete audio, toate sigilate și antenă parabolică. Informații telefon 33486. (3576)
- Cumpăr cuzinetă R 1 și casă mică, Sibiu, telefon 43257. (3507)
- Cumpăr cărucior sport. Import. Telefon 43186. (3510)
- Vind ARO 244 D neridicat. Telefon 956/42436, zilnic după ora 16. (4046)
- Vind video recorder Akai U.S.-23 E.D.I. nou, cu telecomandă. Informații telefon 60130 după ora 17. (4049)
- Vind casă 3 camere, bucatărie, grădină, încălzire gaze, Sura Mare, str. Socului 632. (4044)
- Vind autoturism BMW. 520. Telefon 33977 sau 31235. (4043)
- Vind urgent mașină răsucit fir, 22 fuse, str. Topirceanu, nr. 67, Sibiu (Turnisor). (4040)

• Vind Ford Capri 1300 XL, Sibiu, telefon 23234. (4033)

• Vind motocicletă Simson 250, calorifer de încălzit pe curent, amplificator 20/20 VA și două boxe; cort de trei persoane, telefon 60235. (4030)

• Vind video recorder National G. 12; Palladium; radio casetofon auto, telefon 74898. (4015)

• Vind Dacia 1300, „Hoinar“, mașină remaiat ciorapi, alte obiecte uz casnic, Cisnădie, str. 6 Martie, nr. 54, telefon 62088, Binder. (4069)

• Ultima șansă: cumpăr păpuși cu cap de porțelan, de celuloid sau de ceară precum și jucării vechi și cărucioare vechi de păpuși. Plătește în lei sau valută. Telefoanele: 20479; 34517, orele 17-18. (4068)

• Vind Home Computer. Telefon 32976. (4071)

• Vind înscriere Dacia, 1987. Telefon 49123. (4072)

• Vind ARO 244 D, cu ridicare imediată din depozit, telefon 967/33013. (4075)

• Vind autoturism Dacia 1300, stare bună. Telefon 62865, după ora 16. (4067)

• Vind video cameră de luat vederi și redat marca Philips. Telefon 32404. (4060)

• Vind televizor Cromatic și Elcrom și dublu casetofon cu imprimare rapidă, sigilat. Accept plata în lei sau valută. Telefon 11543. (4060)

• Vind apartament 3 camere, Valea Aurie, bloc 28, ap. 36. (4059)

• Vind ieftin mobilă, televizor, cadă baie 1,80 m. Telefon 13928. (4058)

INCHIRIERI

• Profesor matematică, caut pentru închiriat garsonieră sau apartament cu două camere. Telefon 26401. (3570)

• Familie tinăra, fără copii, căutam, pentru închiriat garsonieră sau apartament mobilat. Telefon 38360. (3399)

• Caut garaj pentru închiriere, zona Vasile Aaron, Stefan cel Mare, plată anticipată. Telefon 43567. (3592)

• Tinăra, caut garsonieră sau cameră apartament, central sau Hipodrom, telefon 43037, orele 9-12. (4037)

• Caut garsonieră sau apartament 2 camere, pentru închiriat. Telefon 17026, orele 16-18. (4027)

SCHIMBURI DE LOCUINȚĂ

• Schimb apartament I.L.L., 2 camere, de comandat, cartier Tereziar, pentru similar, zona centrală, eventual Mihai Viteazul (accept variante). Telefon 44877. (3566)

• În atenția celor care pleacă definitiv din țară: schimb apartament I.L.L., 3 camere, cu casă I.L.L. Diferența o achit în valută sau lei. Telefon 40184. (3572)

• Schimb apartament Curtea de Argeș, central, cu apartament Sibiu. Informații, telefon 15727, Sibiu. (3582)

• Schimb apartament, confort I, doresc zonă centrală. Adresași casuța poștală nr. 816. (3544)

• Schimb apartament I.L.L., 3 camere, de comandat, Sibiu, cu similar Ploiești. Accept 3 variante. Telefon 924/44648. (3549)

• Schimb apartament I.L.L., 3 camere, Vasile Aaron cu similar Mihai Viteazul, Spital, Școala de Inot. Ofer recompensă. Telefon 40557. (3541)

• Schimb apartament 2 camere de comandat, București, cu similar Sibiu. Cumpăr apartament 2 camere bloc sau curte, gaze. Telefon 20328. (3561)

• Cedez apartament 2 camere, bucatărie, baie, I.L.L. Doresc apartament 3 camere și dependențe. Telefon 17227, după ora 14. (3506)

• Ofer locuință proprietate Cluj, doresc Sibiu, nu bloc. Relații, telefoanele 951/46719 sau 26841 Sibiu, între orele 17-21. (4022)

DIVERSE

• Primăria comunei Racovița, județul Sibiu, anunță că în data de 12 martie a.c. organizează târgul de animale pe raza comunei. (4086)

Important. CABOR-REISEN execută săptămânal transporturi România - R.F.G. și retur. Informații, telefon 07258/1006, R.F.G. sau 924/1074-71220, România. (3513)

Transport persoane Sibiu - Nürnberg. Telefon 48961, după ora 16. (3764)

ANIVERSARI

La împlinirea frumoasei vârste de 50 ani, urăm dragi noastre VALERIA NISTOR sănătate și mulți ani fericiți. Familia Bodi (3708)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 21 de ani, un călduros „La mulți ani!“ pentru WOLFGANG THEISS de la prietena Klaudiva. (4077)

La a 70-a aniversare, urăm dragi noastre mame și bunicii - MARIA PRESECAN, multă sănătate, viață lungă, bucurii și „La mulți ani!“ alături de cei dragi. Fiica, fiul, nora, ginerele și nepoții (3797)

Cu dragoste urăm multă sănătate, viață lungă, plină de bucurii, alături de cei dragi, scumpului nostru soț, tată, soț și bunic GHEORGHE GHINTU, cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 48 de ani. Te sărută soția Marioara, copiii, nora și nepoțica Andreea. (3756)

Cu ocazia pensionării urăm mamei noastre dragi ELISABETA MAIER multă sănătate și viață lungă. Copiii, familiile Hurubean, Bogorin, Maier. (4042)

Cu ocazia pensionării, li urăm multă sănătate și un călduros „La mulți ani!“ dragului nostru IOAN JURCA (Șeica Mare). Soția, copiii și nepoțelele (4041)

Cu ocazia pensionării li dorim dragului nostru EMIL COLCERIU multă sănătate, fericire și „La mulți ani!“ Din partea fraților din Rețis: Ion, Silvia, Cornel și Livia împreună cu cumnațele, cumnații și nepoții (4041)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 65 de ani și a pensionării, soția, copiii și nepoții îi urăm lui ALEXANDRU CHIOARIU din Singatin un călduros „La mulți ani!“ și fericire lungă cei dragi. (4002)

„La mulți ani“ cu sănătate și fericire urăm dragi noastre OLGA ASZALOS, cu ocazia împlinirii vârstei de 54 ani. Soțul, copiii, ginerii, nepoții și nora (4001)

DECESE

Sintem alături de colega noastră Elena Schiopu, la marea durere pricinuită de decesul tatălui său. Sincere condoleanțe. Colegii de muncă de la C.A.P. Avrig (4057)

Cu inimile zdrobite de durere anunțăm moartea fulgerătoare a fiului, soțului și tatălui nostru

ILIE POȘA (55 ani)

Inmormintarea în ziua de 10 martie 1990, ora 13, în comuna Porumbacu de Jos, Dumnezeu să te odihnească!

Mama, soția și fiica Mihaela (4009)

Ne va rămâne veșnic în amintire bunul nostru tată și bunic

ILIE POȘA

Nu te vom uita niciodată! Oara, Ghiță, nepoții Claudiu și Bogdan (4009)

Cu nemărginită durere ne despărțim de bunul nostru tată și bunic

ILIE POȘA

Vom păstra vie amintirea sa.

Lenuta, Nicu și nepotul Mihăiță (4009)

Colectivul Atelierului 110 Automate - I.P.A. Sibiu - este alături de colegul lor Ilie Simion și familia greu încercată prin pierderea fratelui său

NICOLAE

Sincere condoleanțe. (4035)

Cu nemărginită durere în suflet, anunțăm moartea fulgerătoare a dragului nostru cuscuro

NICOLAE SIMION

- din Mohu -

Familia Virag Alexandru - Rodica și Alexandra (4024)

Sintem alături de maestrul Simion Alexandru la durerea pricinuită de moartea fulgerătoare a fratelui

NICOLAE

Colegii Secției I - „Balajna“ (4004)

Cu nemărginită durere în suflet regretăm încetarea din viață a bunei noastre soră și mătușă

FRANCISCA GRABEC

- 81 ani -

Dumnezeu s-o odihnească! Agata - soră și nepoții (4019)

Sintem alături de colega noastră Susana Hațegan în clipele grele pricinuite de moartea mamei sale și-i transmitem condoleanțe.

Colectivul de maiștri, ingineri și tehnicieni - Filatura de bumbac Cisnădie (4005)

COMEMORARI

Se împlineste un an, azi, 9 martie 1990, de când ne-a părăsit pentru totdeauna inegalabilul nostru soț, tată, soț și bunic

PETRE TENGHEA

Nu vom uita niciodată bunătața sufletească, dragostea cu care ne-a înconjurat până în ultima clipă. Dumnezeu să-l odihnească. Comemorarea - simbată, 10 martie, ora 16, la Biserica din str. 11 Iunie, Sibiu. (3737)

Familia

Se împlineste un an de când ne-a părăsit pentru totdeauna draga noastră colegă

MIHAELA BOERIU

Lacrimi și flori pe tristul său mormânt

Nu te vom uita niciodată!

Colectivul clasei XII - Horticol împreună cu diriginta (4006)

Cu aceeași durere, părinții anunță împlinirea a patru ani de când unuia fiu CLAUDIU FORSEA (16 ani) Piplind s-a stins din viață Ca lumina unui sfesnic Insa sufletul lui bun, Tot cu noi rămâne veșnic.

Comemorarea - simbată, 10 martie 1990, ora 16, în Catedrală. (3441)

Cu aceeași durere ca și în clipa despărțirii, anunțăm, că vineri, 9 martie 1990, se împlinesc șase săptămâni de când ne-a părăsit pentru totdeauna scumpa noastră mamă, soacră și bunică

MARIA HORVAT (70 ani)

Nu te vom uita niciodată! Comemorarea - duminică, 11 martie 1990, ora 13, la mormânt.

Soțul Ion și cei 6 copii cu familiile lor (3742)

Prezent mereu în inimile noastre, aducem pios omagiu și amintire neștearsă, iubitului nostru tată, soț, bunic și străbunic

OPREA ULCU

la 20 de ani de la trecerea în eternitate.

Dumnezeu să-l odihnească.

(3415) Familia

Ne amintim cu tristețe de ziua în care ne-a părăsit pentru totdeauna, dragul nostru soț și tată

MARIN LUPESCU

(3829) Soția și fiica

Se împlinesc 40 de zile de tristețe, așteptare, durere și mult dor de la tragicul accident care a curmat firul vieții celui care a fost un bun și drag soț și fiu

GHEORGHE IANCU (Ghiță) - 37 ani -

Nu te vom uita niciodată! Dumnezeu să-l odihnească!

Comemorarea - simbată, 10 martie 1990, ora 14, la mormânt.

Soția Marioara și mama (3662)

Cu tristețe și durere în suflet, anunțăm că s-au scurs 6 săptămâni de când ne-a părăsit scumpul nostru soț și tată

DORIN DAVID (33 ani)

pe care nu-l vom uita niciodată și va rămâne veșnic în inimile noastre.

Comemorarea - duminică, 11 februarie 1990, ora 13, la mormânt, poarta a II-a.

Nemîngăiata soție Mihaela și fiul Dorin (3693)

S-au scurs 6 luni de tristețe, de la trecerea în neființă a celui ce a fost un bun soț

VASILE OANCEA

Comemorarea - simbată, 10 martie, ora 12, la biserica „Între brazi“, str. Reconstrucției 19. (3626)

Soția

S-au scurs șase luni de când a plecat dintre noi, lăsând un gol mare și o durere sifșietoare, scumpa noastră soție, mamă, bunică și străbunică

ELISABETA DUNAREANU

Comemorarea - simbată, 10 martie, ora 18, la biserica din str. Reconstrucției. (4062) Familia

Se împlinesc 6 luni de când ne-a părăsit dragul nostru soț, tată și bunic

NICOLAE STOIA

(79 ani - croitor) Comemorarea - simbată, 10 martie, ora 16.30, la Catedrală. (3634) Soția, copiii și nepoții

COOPERATIVA „GHEATA“ SIBIU

ANUNȚĂ concurs, în data de 15 martie 1990, ora 8, pentru ocuparea postului de ȘEF BIROU APROVIZIONARE-DEFACERE.

Relații suplimentare, la telefon 139 02/45. - 197 -

SUCURSALA JUDEȚEANĂ C.E.C. SIBIU

ANUNȚĂ pe depunători că toate unitățile din județ vor fi închise pe luna martie în datele de 10 și 24 martie, iar începând cu luna aprilie în prima și a treia simbată a lunii. - 199 -

STAȚIA C.F.R. SIBIU

ANUNȚĂ deschiderea unui nou punct de eliberare a coletelor de mesagerie internațională. Punctul funcționează în clădirea Terminalului C.F.R. Sibiu, str. Ștefan cel Mare 153, unde se poate ajunge cu mijloacele de transport în comun spre zona industrială Independența II (T. 4, T. 5 sau autobuz 12). Pe cartea poștală de avizare este specificat locul de unde se eliberează coletul.

- 198 -